

ft1t

Fes-te-la Teva
Núm.50 Dezembro 2012



sumari--

núm. 50 desembre / 2012

Editorial 3 Cronicairat

Premis Exporecerca 2012	4
Premis de Recerca	4
III Fòrum Intercomunitari	4
Campus científic d'estiu	5
Jornada Intercanvi Experiències a Martorell	5
Visita dels holandesos	6
Viatge parlament europeu	7
Entrevistat a un químic	8
Adolf Osta	9
Jornada premis Baldiri	9
Sortida 1r ESO	10
Sortida 2n ESO	10
Sortida Batxillerat	12
Gust i Passió per Investigar	13
Setmana de la ciència	13
Conferència 4t ESO	14
Xerrada literatura Batxillerat	14
Sortida 3r ESO	15
Marató TV3	16
Eradicació violència	18

Parlant amb

Josep Moratalla	20
Núria de Gispert	22

Especial 50 24

El Cairat solidari 26

Cali2copi

Gent famosa Esparreguera	28
L'escut d'Esparreguera	29
Clubs esportius	29
Jocs Olímpics 2012	31
Premis Nobel	32
Independència	32
Audiència televisió	33
Xarxes socials	34

Asseguts a la butaca 36

Obre les orelles 41

Participeu-hi

Concurs fotografia	42
Optativa fotografia	43

L'estoneta 45

Revista

Agustí Arcas
Noelia Cuesta
Adolf Díez
Alejandro Domínguez
Xavier Garnés
Marcos González
Marc Manzanque
Oriol Molina
Raúl Muñoz
Manuel Navarro
Joseline Quilumba
Nil Raventós
Roger Sánchez
David Sicília
Aitor Vico

Coordinació Anna Fernández

Fotografia

Cristina Alonso
Arnau Cercuns
Brahim El Hafian
Carla Rodríguez
Oriol González
Marta Grau
Mónica Higuera
Cristóbal Penalva
Paula Rivera
Carla Serra
Ariadna Torrado

Coordinació Magda Canals

Us recordem que les **participacions de la Loteria de Nadal** del nostre institut **números 4501 a 4525** (ambdues incloses) del **talonari número 141** van quedar **anul·lades a tots els efectes** amb data 6 de novembre de 2012.



La revista en totes les seves seccions està oberta a tothom. No es publicaran textos anònims si la coordinació no en coneix l'autoria. El dret de decidir la publicació de les col·laboracions, de corregir-les, de condensar-les o d'extractar-les queda reservat al criteri dels responsables de Revista.



--editorial

Benvolguts lectors, un cop més tenim a les mans *Fes-te-la teva*, la revista del nostre centre. Durant aquest curs 2012-2013 hem seguit la vida del centre per tots els racons, preguntant aquí i allà, tafanejant i descobrint, ensopgant i aixecant-nos i tornant a ensopgar, per què no dir-ho, que som novells, però sempre amb ganes i esperit de treballar.

Hem compartit estones amb gent d'un altre país i els hem tractat com reis, perquè els hem ensenyat les petites coses del nostre poble...

En aquesta revista trobareu temes d'actualitat ben diversos, algun passatemp i resultats d'alguns concursos.

Nosaltres ja hem gaudit de redactar la revista, ara esperem que vosaltres, els lectors, també gaudiu llegint-la.

L'equip de redacció





PREMIS DE RECERCA DE BATXILLERAT

La Fundació Universitària del Bages (FUB) ha lliurat l'onzena edició dels Premis de Recerca de Batxillerat, uns premis que tenen com a finalitat promoure i incentivar l'esperit i la pràctica investigadora entre els alumnes de batxillerat i reconèixer i posar en valor el treball que fan durant aquesta etapa educativa. Aquest any s'hi han presentat 60 treballs.



En la modalitat de Ciències de la Salut, el treball guanyador ha estat "Estudi del comportament cardiovascular i respiratori en adolescents esportistes i no esportistes", de Joan Morales i Sergio Peña, de l'INS El Cairat d'Esparreguera. En la seva recerca, aquests dos joves han intentat demostrar els canvis que produeix la pràctica esportiva tant en el funcionament com en l'anatomia del cos humà. El premi està dotat amb 700 euros i amb la docència gratuïta durant un any per als guanyadors en un dels estudis de grau que ofereix la FUB. A més, l'INS El Cairat rebirà un premi de 150 euros.

III FÒRUM INTERCOMUNITARI GALÍCIA

Els dies 18 i 19 de maig de 2012, a Carballiño (Ourense), alumnes de 2n d'ESO que ara són de 3r d'ESO van participar al III Fòrum Intercomunitari d'Investigació Jove, i els va agradar molt l'estada allà.



El que es feia a Galícia en el III Fòrum és presentar els treballs d'alumnes de diversos instituts: l'Institut el Cairat, el Pare Vitoria d'Alcoi (Alacant).

Els alumnes del nostre centre que van participar són: el Roger Sánchez, el Dídac Bellon, el Raul Cuevas, l'Oriol Molina, el Gerard Sancho, el Roger Conesa, el Guillem Bernal, la Sheila Amezcua, l'Ariadna Torrado, la Raquel Martínez, la Laia Gotsens, l'Esther Palomares, la Laura Aniento, la Lidia Rodríguez, la Julia Rey, l'Ainhoa Peñas, la Míriam Rodríguez, l'Aina Pacheco i la Berta Osta.



CAMPUS CIENTÍFIC D'ESTIU

La Fundació Espanyola per a la Ciència i la Tecnologia i el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport amb el suport d'Obra Social "la Caixa", posen en marxa la 3a edició del programa Campus Científic d'Estiu, amb la finalitat de potenciar l'interès de 1.800 estudiants de 4t d'ESO i 1r de Batxillerat per la ciència, la tecnologia i la innovació.

El Campus Científic d'Estiu es va desenvolupar de forma simultània en departaments d'investigació de 16 campus d'excel·lència internacional i regional des del dia 1 al 28 de juliol de 2012.

Un alumne de batxillerat, Mariano Pascual Aranda, ens va explicar que consistia a anar a una universitat espanyola i participar en un projecte, que podia tractar de diversos temes: tecnologia, biologia, medicina, meteorologia, conservació del patrimoni, etc., però sempre relacionat amb ciències.



El seu projecte, el va fer a Madrid, a la Universitat Complutense; tractava sobre biodiversitat i col·leccions científiques i va ser escollit el setè dels deu que es podien seleccionar. Tot i que el

tema pugui semblar una mica avorrit, ell creu que és ben interessant. En un principi, el volia fer sobre biomedicina i va estar a punt de renunciar a anar-hi perquè no li havia tocat el tema que esperava i no n'estava del tot convençut. Per sort, a la fi es va decidir i creu que la va encertar, perquè si no hauria perdut una gran oportunitat.

Durant el campus els participants s'allotjaven en un col·legi major de la universitat i els projectes es feien en grups de 6 o 7 persones, seleccionades segons la seva nota mitjana. Havien de tenir un 7,5 durant l'últim curs, i després es feia un petit examen, que comptava una mica menys que la nota mitjana.

Val a dir que aquest any el campus científic d'estiu va durar una setmana en comptes de dues i la inscripció s'havia de pagar, cosa que d'altres anys no havia passat.

El Mariano Pascual recomana a tots els alumnes de 4t ESO i Batxillerat aquesta experiència tan enriquidora.



Ràdio EsCairats, de Ràdio Esparreguera i l'INS El Cairat, A L'ONZENA EDICIÓ DE LA JORNADA D'INTERCANVI D'EXPERIÈNCIES PEDAGÒGIQUES DE MARTORELL

Dijous 6 de setembre es va realitzar l'onzena edició de la Jornada d'Intercanvi d'Experiències Pedagògiques. Aquest cop el tema central va ser LA LECTURA i, sota el títol "*La lectura, el camí de l'èxit*", es van presentar cinc experiències de la nostra zona que ens van exposar el treball que es realitza al centre, tant a Educació Infantil com a Primària i Secundària. La Joana Llordella, responsable de Ràdio EsCairats, programa que el centre emet setmanalment a Ràdio Esparreguera, va presentar una ponència sobre aquesta experi-

ència pedagògica juntament amb dos alumnes, l'Ariadna Cañameras i el Jordi Pedrero, col·laboradors habituals del programa.



La jornada es va obrir amb la conferència a càrrec del Sr. Enric Queral, mestre i formador de mestres que ha format part de l'equip de la Inspecció d'Educació dels ST a Tarragona i actualment col·labora en el desenvolupament i implantació del Pla d'Impuls a la Lectura.

LA LECTURA és element clau en el Pla de Govern de la Generalitat 2011-2014, que fixa com a objectiu estratègic la millora de l'èxit escolar de tots els alumnes establint la competència lectora com a eix vertebrador de l'aprenentatge.



VISITA D'UN GRUP DE NOIES I NOIS HOLANDESOS

El passat dimarts 26 de setembre un grup d'alumnes de quart d'ESO del nostre institut vam acollir uns estudiants holandesos durant quatre dies.

Per tercer any, el nostre centre va plantejar posar en marxa aquesta activitat: l'acollida de gent d'un altre país, com el que és Holanda, amb el qual l'única via de comunicació és l'anglès, la llengua comuna.



Durant aquests quatre dies vam fer moltes activitats: visites a Montserrat; a Barcelona; sopars junts, amb el professorat i els pares; visites als castellers; activitats del poble i, finalment, un dia d'activitats lliure amb cada família.



En definitiva, el que hem fet ha estat conèixer i compartir milers de moments i records, en un temps molt reduït però que ens ha deixat molt

bones sensacions, i que ens ha permès fer molta lliga entre nosaltres. Una experiència única per viure i molt recomanable.



Javier Fernández, Blanca Bolívar

VIATGE AL PARLAMENT EUROPEU A BRUSSEL·LES

El passat 27 i 28 de setembre, els alumnes d'El Cairat que havíem fet el projecte "Fem una Llei" vam estar convidats per l'Eduard Rivas a visitar el Parlament Europeu.



Aquell dia, ens vam haver de llevar ben d'hora per agafar l'avió. Un cop a Brussel·les, després de deixar les maletes a l'hotel ubicat prop de la seu del Parlament, vam anar a visitar l'Àtòmium. A continuació, com que ja gairebé havia passat tot el matí, ens vam dirigir cap al Parlament. Un cop dins, vam dinar al bufet dels parlamentaris i després vam visitar el Parlamentàrium, el museu sobre la Unió Europea i el Parlament. Aquest museu és molt modern, ja que ens van donar un tipus d'iPod tàctil que t'anava fent la visita guiada i a més, estava molt ben organitzant cronològicament, amb fotos i moltes sales.

Tot just després vam anar a una conferència amb la secretària del partit socialista europeu, la Sra. Ana Colombo, i els eurodiputats Sra. Carmen Romero (PSOE) i Raimon Obiols (PSC). En aquesta trobada amb tres personalitats molt interessants per a nosaltres, vam poder intercanviar punts de vista diferents i alhora els vàrem poder entrevistar sobre temes que ens preocupen. La conversa-col·loqui va anar des de la feina diària d'un eurodiputat fins a les lleis que elaboren o comissions que es van creant per a tractar els diferents temes que van sorgint com la guerra de Síria. La Sra. Carmen Romero ens explicava com es resolen les circumstàncies que envolten un conflicte bèl·lic d'aquest tipus. Vàrem aprofitar per a obtenir informació sobre treballs de recerca: és el cas de l'Andrea Llamas, que realitza el treball de recerca sobre la "Dona a la transició" i ho va tenir francament bé amb la presència de la Carmen Romero, atès que ella ja és una militant socialista històrica i esposa del cap de govern Felipe González durant aquells anys. També va poder gaudir de bones referències el Miguel Àngel Bajo per al seu treball sobre Corea del Nord (la informació de l'Ana Colombo pot ser bàsica i una connexió important amb organismes que el Miguel Àngel ben segur sabrà aprofitar). Francament va ser una estona entranyable que a més es va allargar més del què estava previst; es veu que tothom s'hi va trobar bé. Finalment vam voler gaudir de la nostra foto amb els eurodiputats esmentats per tal de passar a la posteritat!



Per bé que estàvem tots cansats calia sopar. Si Brussel·les és una ciutat "chic" res millor que cercar una zona d'aquestes característiques per a sopar. Nosaltres som gent jove i volíem pizza. Ens vam instal·lar en una pizzeria del barri del Sablon, malauradament es va posar a ploure quan teníem el muntatge fet, però tant és aviat es va passar el núvol i nosaltres sopàvem amb força alegria.



Però en una ciutat com Brussel·les no podem obviar la visita nocturna de la Grand-Place, magnífica i molt ben il·luminada a la nit. La catedral, la Borsa i sobretot el Mannekenpis (font amb un nen que fa *pipí* i que setmanalment vesteixen amb una indumentària diferent).

Al dia següent i després de cruspir-nos un bon esmorzar a l'hotel, vam anar a veure els llocs principals de Brussel·les. Vam veure el Museu de Belles Arts amb entrada pel Museu surrealista de René Magritte, sense oblidar el Palau Reial, el Palau de Justícia, les galeries Saint Hubert i sobretot el Centre Belga del Còmic amb obres de Tintín, però ja frisàvem per anar a comprar xocolata de les diferents marques que havíem estat contemplant des de la vigília que aterràrem en aquesta ciutat tan dolça. Tots vam adquirir xocolata i regals molt ben presentats, i és que en aquesta ciutat el gust és magnífic. Una anècdota molt interessant és que al moment de marxar vam trobar un concert a la Grand Place sobre músiques del món, ja que aquells dies era festa a Bèlgica. Després de tot això ja era l'hora de marxar cap a l'aeroport.



S'ha de dir que va ser un viatge molt curt, però que va ser molt intens. Però tot això no hagués estat possible sense la col·laboració de l'Eduard Rivas, assessor parlamentari de l'eurodiputat Raimon Obiols.

David Morales, Sònia Martín

ENHORABONA A TOT L'ALUMNAT QUE EL CURS PASSAT VA PARTICIPAR "ENTREVISTANT" A UN QUÍMIC O QUÍMICA IL·LUSTRE!!!

El passat dia 3 d'octubre, a la sala d'actes de les Facultats de Física i de Química de la UB, es van lliurar els premis als participants en les activitats proposades per l'apFQc (l'associació de professors de Física i Química) amb motiu de l'Any Internacional de la Química. que els centres de secundària van desenvolupar amb alumnes.



El lliurament de premis va ser presidit pel Sr. Ferran Ruiz, president del Consell escolar de Catalunya. Varen repartir els premis la Sra. Josefina Cambra, degana del Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya, i el Sr. Felip de Vicente, president de l'Associació de Catedràtics de Catalunya.

El nostre institut va rebre **el primer premi** per l'activitat: **Entrevistem un científic. Entrevista virtual**. En aquesta activitat van participar, el curs 2011-12, més de 90 alumnes de 3r d'ESO, a més a més del grup de 1r BAT de Ciències Socials i Humanístic. L'alumnat havia d'imaginar què li preguntaria si es trobéssim cara a cara amb un químic o química il·lustre. Així vam elaborar nombroses entrevistes imaginàries a químics i químiques de diferents èpoques. Des d'aquí volem felicitar a tot l'alumnat que es va engrescar per la bona feina desenvolupada.



ADOLF OSTA, UN TROBADOR DEL SEGLE XXI



El passat 3 d'octubre de 2012 l'alumnat de 1r de batxillerat va poder gaudir, com cada any, d'unes cançons trobadoresques interpretades per Adolf Osta.

Osta ens introdueix en un món fascinant de poesia i música de diferents èpoques i ens fa una explicació dels diversos estils trobadorescos: trobar *leu*, que era un estil fàcil; trobar *clus*, un estil més tancat, i trobar ric, en què es buscava la bellesa sonora.

L'INS EL CAIRAT PARTICIPA A LA PRIMERA JORNADA DELS PREMIS BALDIRI REIXAC A LA UNIVERSITAT DE VIC

La Jornada consolida la tasca educativa guardonada durant 34 anys, en la qual s'inclou l'experiència de Ràdio EsCairats entre d'altres.

La Fundació Lluís Carulla organitzà, el passat 20 d'octubre, la primera Jornada Premis Baldiri Reixac, que pretenia posar en valor i compartir alguns dels treballs premiats a l'última edició d'aquests premis educatius que ja compleixen 34 edicions.

Aquesta nova experiència pedagògica, que a partir d'ara se celebrarà coincidint amb la convocatòria dels Premis, tingué lloc durant tot el matí a la Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes de la Universitat de Vic, i comptà amb més de cent cinquanta persones inscrites, provinents de setanta-dos centres educatius d'arreu de Catalunya.

Els premis Baldiri Reixac, que guardonen escoles, alumnes, mestres i professors dels territoris de parla catalana, són destinats a l'estímul i el reconeixement de l'escola catalana i de qualitat.

La Jornada, destinada a mestres i professors de centres d'ensenyament dels territoris de parla catalana i als alumnes de la Universitat de Vic, tenia com a objectius:

- Enfortir els lligams entre l'extensa xarxa que avui formen les escoles i els ensenyants que han participat en els premis al llarg d'aquests anys.
- Donar visibilitat al treball dut a terme pels diferents centres educatius, ensenyants i alumnes de totes les etapes educatives.
- Difondre el coneixement general i acumulat a través dels diferents projectes presentats.
- Conèixer i compartir experiències i bones pràctiques educatives.
- Promoure la innovació educativa.
- Consolidar una escola compromesa amb el país, la seva llengua i la seva cultura.

Un dels seminaris de la Jornada fou impartit per la professora Joana Llordella, Cap de Departament de Llengua Catalana i Literatura del nostre centre, i exposà l'esforç que fa el centre per promoure l'ús de la llengua catalana entre l'alumnat.

A més, la Jornada comptà amb la conferència d'Enric Queralt i Catà, mestre de Riudoms, que parlarà sobre *Llegir, més enllà de les lletres*.

La inauguració de la Jornada comptà amb les intervencions de Montserrat Carulla, presidenta de la Fundació Lluís Carulla; Francesc Codina, degà de la Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes de la Universitat de Vic; Alba Espot, directora General d'Educació Primària del Departament d'Educació de la Generalitat, i Carles Duarte, director de la Fundació Lluís Carulla.

Felicitacions a tots i totes per la feina ben feta!



ELS PETITS DEL CAIRAT VAN A MONTSERRAT

Els alumnes i les alumnes de 1r d'ESO han fet la seva primera sortida com a alumnes de l'Institut El Cairat, a Montserrat.



El dia sis de novembre els alumnes de 1r d'ESO han sortit per primer cop per anar a Montserrat. Han arribat fins a Sant Joan, pel camí de les Bateriaes. Un cop a Sant Joan, han visitat l'Aula Natura i, des del mirador de Sant Joan, han pogut gaudir de les meravelloses vistes de Montserrat.



Hi ha alumnes que asseguren haver vist monstres salvatges, però d'altres afirmen que es tracta de cabres salvatges, "molt mones".

Els alumnes han deixat palès que s'han cansat bastant perquè al camí han trobat pedres soltes les quals podien haver estat molt perilloses, "si no es posen ben posats els peus al caminar".

Ana Pascual Aranda 1r A

VISITA AL POBLAT IBÈRIC DE CA N'OLIVER



Els dies 8 i 9 de novembre els alumnes de segon d'ESO van visitar el poblat ibèric de Ca n'Oliver, situat dalt d'un turó al municipi de Cerdanyola del Vallès. Es tracta

d'un jaciment arqueològic que va estar habitat del segle VI a l'any 50 a.C. i, més endavant, a l'edat mitjana. El museu i el poblat de Ca n'Oliver configuren un conjunt patrimonial clau per conèixer en profunditat la Cultura Ibèrica, especialment al territori laietà.



Al museu s'hi exposen més de 500 objectes trobats a les excavacions arqueològiques dels jaciments de Cerdanyola. A través dels objectes, dels audi-

ovisuals, els interactius i d'altres recursos expositius, els visitants poden descobrir qui eren els ibers, com vivien, com s'organitzaven...

Al poblat, a més, es poden veure tres edificis ibèrics, dues cases i un taller, que són una porta oberta al passat, a l'evolució d'aquest assentament ibèric i a la vida quotidiana dels seus habitants.



Són els mateixos alumnes de 2n d'ESO els que us volen explicar les seves vivències:

"Aquest poblat està estratègicament dalt d'un turó per controlar tots els terrenys del voltant i la plana del Vallès. Hem visitat les restes del poblat que es va iniciar al segle VI a.C. i va finalitzar al segle I a.C.." (Clàudia Pérez)

"Al poblat hi havia les restes de les cases, oficis especialitzats, una muralla per protegir el poblat, un fossar i el camp de sitges que servia per conservar els cereals." (Samya Nogales)

"El poblat constava de carrers molt petits i estrets, per on passaven cavalls i animals domèstics. Hi havia cases a ambdós costats. Eren molt petites i totes enganxades en fila. Eren així perquè treballaven fora i la casa només s'utilitzava per dormir i menjar." (Laura Moya)

"Vam entrar en una casa reconstruïda i va ser impressionant perquè podíem veure com era una casa ibèrica i com vivien. Va ser molt interessant." (Dani Scorvelciu)



"La visita va ser molt interessant i si pogués hi tornaria." (Víctor Garcia)

"He après moltes coses dels ibers i ara he vist que la seva vida comparada amb la nostra era molt dura." (Laura Paulo)

"He après que moltes coses que utilitzem avui en dia ja es van inventar fa milers d'anys i encara

són exactament iguals i d'altres han anat evolucionant." (Eloi González)

"No hagués imaginat mai que teixir roba, decorarla i fer un penjoll com els ibers fos tan difícil. Va ser una excursió molt completa on vam aprendre molt." (Joel Expósito)

"Aquell dia em vaig sentir com un iber de veritat." (Javi Pineda)



SORTIDA DE L'ALUMNAT DE 1r DE BAT A CAN MIMÓ

El passat dia 12 de novembre, els alumnes de 1r de batxillerat, des de l'àmbit d'educació física, vam fer una excursió pels voltants d'aquest territori que tant hem trepitjat però potser no coneixem del tot.



A les 8 del matí ja ens trobàvem tots reunits per tal d'esperar el bus que ens portaria al començament de la sortida. Més tard, vam arribar a Can Mimó. I a partir d'allà començava una excursió de la qual no en sabíem ni la durada, ni la dificultat i, per culpa de la ignorància, alguns no sabien ni el camí. Una cosa era clara, s'arribaria tant sí com no a Esparreguera, de nit o de dia. Tot i aquestes variables sense resoldre, personalment, vaig veure com aquell podia ser un dia per recordar.

Penso que va ser una molt bona oportunitat per, d'alguna manera, consolidar la classe com una gran amistat: el fet d'estar a l'aire lliure, caminar, trencar amb la rutina de l'estudiant, ajudaven a crear una atmosfera més íntima capaç de fer-nos passar bons moments amb tothom.



Trobo que la dificultat amb què veníem mentalitzats era totalment errònia, i és que fets com el que he dit anteriorment van ajudar a fer de l'excursió una gran oportunitat per deixar de pensar amb un present bastant marcat, i viure de la millor manera aquesta ocasió de deixar el dia a

dia gaudint de tot allò que ens envoltava, tant la natura com l'ambient personal creat.

Estic totalment segur que ningú va viure aquella experiència com una pèrdua de temps; ja sigui pel descobriment de la natura que va fer, com les possibles amistats que es van consolidar o com una pràctica esportiva favorable per la nostra salut, la sortida marcada ja des de principis de curs va ser una gran aportació, es vulgui o no, al pas dels alumnes pel Cairat.

Oriol Sala, 1r A BAT

L'ALUMNAT DE 2n D'ESO FA UNA EXCURSIÓ A LA POBLA DE CLARAMUNT

El dia 15 de novembre (segon d'ESO C i D) i el 22 de novembre de 2012 (segon d'ESO A i B) vam anar d'excursió a la Pobla de Claramunt. Vam sortir de l'institut a les vuit del matí i vam marxar amb un autocar. Al cap de mitja hora, vam arribar al pàrquing de Can Massana. Vam començar a caminar per unes roques que feien pujada. Al cap d'uns vint minuts de caminar, vam parar a esmorzar al costat d'una masia.



En acabar, vam seguir el nostre camí. Vam passar per uns carrers on hi havia moltes cases i molts gossos. Després vam creuar un bosc. Vam caminar per terreny pla durant dues o tres hores. I finalment, encara que es va fer molt llarg, vam arribar a la Pobla de Claramunt.

Vam continuar caminant per la carretera fins a arribar a unes pujades que portaven al Castell de Claramunt. Allà un guia ens va explicar tota la història del castell i els seus usos. Vam veure les presons i un vídeo que parlava de la història del castell. Després de veure el vídeo, vam marxar del castell i vam baixar fins que va venir l'autocar i ens va recollir.

*Júlia Calvet i Maria López
2n ESO B*

Un curs més, GUST i PASSIÓ per INVESTIGAR!



Nova edició del grup Gust i passió per investigar que aquest curs comença una nova etapa amb el Roger Conesa Ribas, la Carla García Rodríguez, la Laia Gotsens Fort, la Raquel Martínez Martín i el Gerard Sancho Gervàs, alumnes de 3r d'ESO al capdavant.

Ja hi ha més de seixanta alumnes formant grups de treball o participant en les activitats del grup, des de primer d'ESO fins a segon de batxillerat.



Si encara no ens coneixes, anima't a venir a una de les nostres reunions i /o participa en el disseny del nostre logotip! En aquesta edició de la revista, hi trobaràs las bases del concurs de creació del logotip.

**BASES PER A LA CREACIÓ DEL LOGOTIP DE
GUST I PASSIÓ PER INVESTIGAR**

Amb aquest concurs, volem crear la imatge del club GUST I PASSIÓ PER INVESTIGAR; per això us proposem una manera diferent i entretinguda amb la qual podeu formar part del nostre grup: creant el logotip.

1. Pot participar-hi tot l'alumnat de l'institut El Cairat individualment.
2. Els logotips hauran de ser originals i inèdits.
3. Cada participant podrà presentar un màxim de tres originals.
4. El logotip pot fer-se tant a mà com a ordinador (mitjançant programes de dibuix).
5. S'haurà de presentar en un full blanc de mida DIN A-4 i amb els següents requisits:
 - S'han de lliurar del mateix logo les dues versions: una a escala de grisos (blanc i negre) i una altra en color (a ser possible amb colors vius i atractius).
 - Ha d'incloure el nom **Gust i Passió per investigar** i/o les sigles **GiP**.
 - Obligatòriament les sigles G, P s'han d'escriure en majúscula i la "i" en minúscula.
 - Pot incloure-hi formes figuratives i/o abstractes que en ambdós casos han de ser inèdites (no es poden agafar objectes ni imatges que ja existeixin).
 - A la part del darrere del full hi figurarà el pseudònim de l'autor.
6. Els originals s'hauran de lliurar dins d'un sobre on hi haurà:
 - les dues versions del dibuix o la impressió amb el pseudònim al darrera i
 - un altre sobre més petit tancat, que inclogui a dins les dades del concursant: nom i cognoms, curs i grup, adreça i telèfon.
7. Els logotips es lliuraran a Consergeria fins al dia 30 de març de 2013.
8. El jurat estarà format per professorat de l'institut.
9. La decisió del jurat es farà pública el dia 23 d'abril dins dels actes de la festa de Sant Jordi.
10. El guanyador del premi serà guardonat i nomenat cap d'imatge i disseny del grup *Gust i Passió per Investigar* i a més rebrà un petit obsequi.
11. En cas que els treballs presentats no tinguin prou qualitat, el premi pot declarar-se desert.

**DEL 16 AL 25 DE NOVEMBRE
SE CELEBRA LA 17A EDICIÓ DE LA
SETMANA DE LA CIÈNCIA
A CATALUNYA**

Durant la Setmana de la Ciència, una iniciativa coordinada per la **Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació**, que s'ha celebrat aquest mes de novembre a l'institut, es duen a terme centenars d'activitats de divulgació científica a



diverses localitats catalanes: jornades de portes obertes, exposicions, xerrades, jocs, tallers científics... Tot un ventall de possibilitats al nostre abast.

Els temes centrals de l'edició d'enguany són l'energia sostenible, la

neurociència i l'envelliment actiu, amb motiu de la celebració, aquest 2012, de l'Any Internacional de l'Energia Sostenible per a Tothom, l'Any Europeu per a l'Envelliment Actiu i l'Any de la Neurociència.

L'ALUMNAT D'ALGUNS INSTITUTS DE 4t D'ESO I BATXILLERAT VA ASSISTIR A LA CONFERÈNCIA "CUINA, LA QUÍMICA COMPLICADA" DE CLAUDI MANS A MARTORELL

El dimecres 21 de novembre, l'alumnat de quart d'ESO, primer i segon de Batxillerat de diferents instituts del Baix Llobregat, van assistir a la conferència "Cuina, la química complicada" de Claudi Mans a Martorell al Centre Cultural, per tal de celebrar la dissetena setmana de la ciència.



Claudi Mans Teixidó és Catedràtic emèrit del Departament d'Enginyeria Química de la Universitat de Barcelona, ha estat degà de la Facultat de Química i president de la Divisió de Ciències. És autor d'articles científics i de divulgació, comunicacions a congressos i conferències per a públics de tots els nivells.

La conferència a la qual vam assistir no es va centrar en un sol tema, sinó que va donar una visió general de molts temes ordenats amb unes pautes segons com hem d'observar les coses, com passen les coses, què passarà i com conèixer per modificar-les.

Va començar a parlar de mirar les coses i els objectes amb ulls científics com la *Rinxols d'or*.

Ens va explicar de manera científica perquè s'enganxen les truites a les paelles, ja que teníem molta curiositat, o successos que ell va viure, com un nen que llençava la pilota per la barana de les escales mecàniques d'un centre comercial per observar si girava de forma el·líptica. Claudi Mans ens va demostrar com nosaltres podem fer unes altres hipòtesis quan no creiem el que veiem, perquè el veiem impossible, amb una anècdota que li va passar amb un company de feina.



Ens va explicar perquè l'ànec no s'enfonsa amb diferents hipòtesis fins que va arribar a la correcta que és perquè l'aigua no mulla les plomes.

Vam veure molts experiments molt interessants i alguns una mica fastigosos que ens van cridar molt l'atenció com amb ou i alcohol. Podíem fer que semblés una truita però en realitat era alcohol (que sí que és comestible, però té un sabor repugnant). També vam comprovar que hi ha etiquetes als aliments o begudes que ens enganyen. En definitiva, va ser una conferència molt interessant en la qual vam aprendre molt sobre la cuina i la química.

Elena Saiz i Xènia Pellicer, 4t D

UN NO-RES INOBLIDABLEMENT SIGNIFICATIU

L'expressió de sentiments lligats a la naturalesa, la brevetat i la simplicitat; en això es basa l'haiku, la forma de poesia tradicional japonesa.

El 26 de novembre, l'alumnat de literatura de 1r i 2n de Batxillerat va assistir a una xerrada que va tenir lloc a la biblioteca del nostre centre.

Aquesta conferència va ser realitzada per l'Ilderay Ileri, un enginyer i expert en llengües orientals.

Amb motiu d'haver treballat a classe l'obra de Màrius Torres, l'Ilderay va parlar sobre l'haiku, una forma de poesia japonesa semblant a la tanca, força emprada per Torres en la seva poesia.



L'haiku és una de les formes poètiques japoneses més esteses. Es tracta d'un poema breu, generalment format per tres versos que planteja una sèrie d'imatges en el qual es reflecteixen els sentiments o les experiències més profundes del poeta.

L'haiku es compon de tres versos de 5 i 7 *morae*, una unitat fonètica semblant a la síl·laba i sense rima, en la qual sovint s'hi sol plasmar la sensació de meravellament que el poeta experimenta en admirar la natura.

古池や
かわず飛び込む
水の音

*"Un vell estany
salta una granota, zas!
clapoteig"*

L'haiku va ser freqüentment utilitzat per difondre la filosofia zen. Aquesta vinculació amb la filosofia oriental va ser produïda gràcies al monge budista Matsuo Bashō, qui va fer popular aquesta forma de poesia en tot el Japó.



Tot i això, es considera que els orígens de l'haiku són anteriors als d'aquesta filosofia, però és possible trobar una relació en considerar que l'esperit humà no seria complet sense la bellesa de la natura.



Ariadna Albiol i Sara García

EXCURSIÓ A LA MOLA, SANT LLORENÇ DEL MUNT

El passat 28 de novembre les classes de 3r C i 3r E ens vam disposar a caminar fins arribar al cim de la Mola. Aquesta muntanya es troba a Sant Llorenç del Munt, i en la seva punta es troba el monestir romànic de Sant Llorenç de Munt.

Vam sortir del pàrquing de l'institut a les vuit, encara preocupats pel temps que podríem trobar-nos. Vàrem tenir sort ja que el temps va estar al nostre favor i ens va facilitar el nostre viatge per carretera fins al nostre destí.



Una vegada que l'autobús ens va deixar, vam començar amb una intensa pujada, que després es va calmar en una recta. Després de pujar el tram més difícil, podíem gaudir de les vistes del Montseny nevad; a l'horitzó, podíem arribar a veure el mar i també hi podíem observar el monestir.



Cada vegada faltava més poc i el terreny no aflui-xava. Després d'aproximadament una hora vam poder asseure'ns a les antigues pedres del monestir per menjar una mica. Una vegada havíem recobrat forces, en Xavi ens va explicar detalls sobre el lloc on estàvem i poc després ens vam proposar de fer la baixada. Vam anar amb compte perquè el terreny relliscava, i vàrem patir més d'una caiguda, encara que no greu.



L'autocar ens esperava i, ja cansats, vam tornar cap a Esparreguera a quarts de dues del migdia.

Ainhoa Peñas i Maria Castro 3r C

La Marató de TV3 2012

El càncer és la causa principal de mort de persones entre els 35 i els 70 anys. La recerca científica va obrint noves vies per tractar i curar aquesta malaltia.

Catalunya disposa d'equips de recerca que tenen un alt grau de preparació per afrontar nous reptes i aconseguir que el càncer deixi de ser mortal i es converteixi en una malaltia curable o crònica.

Per això, el proper 16 de desembre, La Marató de TV3 es dedicarà al càncer.

Aquestes són les dades de La Marató dels últims 5 anys:

L'any	Tema	Recaptació
2011	La regeneració i el trasplantament d'òrgans i teixits	8.931.418 €
2010	Dedicada a les lesions medul-lars i cerebrals adquirides	7.246.114 €
2009	L'esdeveniment es dedica a les malalties minoritàries	7.120.569 €
2008	Va centrar-se en les malalties mentals greus	6.972.342 €
2007	Es va dedicar a les malalties cardiovasculars	7.885.378 €

Hem assistit a una xerrada que ens ha fet un expert en oncologia, en la qual ens ha explicat una mica com funciona La Marató i de què tracta aquest any 2012.

Ens va explicar que amb una petita contribució cadascú podem ajudar molt, perquè si cadascú de nosaltres donés un simple euro la contribució total seria enorme. També ens va dir que amb aquests diners el que es fa és buscar cures per a les malalties.

Durant la xerrada ens van passar un vídeo en el qual unes persones ens explicaven com havien superat el càncer i quines coses els havien ajudat. Aquest vídeo estava presentat pels Polseres Vermelles, els actors de la coneguda sèrie de TV3 en què els protagonistes són un grup d'adolescents que pateixen la malaltia.



També ens va explicar en què consistia tenir càncer, va dir que en la majoria de càncers el que

primer es nota són dolors lleus, però continus, i que la majoria de gent no li dóna importància, i ho deixen passar. Quan li donen importància pot ser que sigui massa tard i que la malaltia s'hagi estès, per això és tan important la prevenció.



Per participar en aquesta causa, a més de la xerrada informativa, el centre ha dut a terme diverses activitats:

- El divendres 30 de novembre l'alumnat va recaptar amb l'activitat del Fil solidari 580 € que, juntament amb els diners que el professorat dóna amb una activitat-joc ja tradicional (l'organitza l'Alfred), seran enviats a la Marató. El mateix diumenge el director comunicarà en la gala la quantitat total donada.



- Un grupet d'alumnes dirigits pel nostre professor de música, Manel Moreno, van assajar a hores del patí la cançó *We feel, then we are alive* i el passat dissabte 1 de desembre es van unir amb alumnat d'altres centres del poble i van participar a la sala gran del Teatre de La Passió d'Esparreguera en l'espectacle musical a favor de **La Marató de TV3**.



REUNIÓ DE DELEGATS I DELEGADES

Trimestralment tots/es el/les delegats/des dels diferents grups es reuneixen per intercanviar idees i expressar les inquietuds. Aquest trimestre, amb la seva col·laboració s'ha organitzat la festa de Nadal.



PRIMER PREMI AL CONCURS PER A L'ERADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE PER A UNA ALUMNA DEL CAIRAT

El passat divendres 16 de novembre, l'alumna del nostre institut Laia Gotsens, de 3r d'ESO, va anar a recollir el primer premi del *Concurs per l'Eradicació de la Violència Masclista*, organitzat per la *Plataforma unitària contra les violències de gènere*. La competència era molt alta, ja que en la categoria en la qual participava la Laia, categoria literària de 12 a 15 anys, s'hi havien presentat un total de 154 escrits. Dins del mateix concurs hi havia dues categories en què va participar: la categoria literària i la de format lliure i musical. D'aquesta segona també trobem guanyadors a dos antics alumnes del nostre institut: la Júlia Castellanos i l'Erol Ileri.

El premi li va ser atorgat per haver presentat un relat anomenat *Portes tancades, camins oberts*, un escrit en el qual s'expliquen les sensacions i emocions d'una dona que ha estat patint un cas de violència de gènere durant molt temps i que, gràcies a l'ajuda de la seva amiga Elena, ha pogut trobar la valentia necessària per sortir del cau, de l'espiral negra.



Molts adults pensen que avui en dia els joves no sabem gaire sobre aquesta temàtica, o que no li donem suficient importància. Només veient la quantitat de joves que any rere any es presenten a concursos d'aquest tipus i que representen la seva sensibilitat sobre la violència de gènere i accepten que d'alguna forma s'ha d'acabar, podem demostrar que molts de nosaltres ens importa i ens dol que algunes de les parelles que ens envolten hagin de patir dia rere dia aquest mal tracte.

Moltes felicitats, Laia, per haver participat i per haver-nos sensibilitzat un cop més amb un dels teus escrits.

Clàudia Río, 3r E d'ESO

Portes tancades, camins oberts

Cop de porta. Allà dins hi vaig deixar esforços, records, nits entre llençols i tot el que m'havia costat tant de tirar endavant. Les llàgrimes rodolaven i m'humitejaven les galtes, com si aquell dolor fos etern, com si hagués de perdurar dins meu durant molt de temps. Com costa renunciar allò que has portat tu sola cap a la victòria per un simple gir de plans... Es mereixia milers cops de porta, d'això n'estava completament segura. He plorat per algú que no ho ha fet mai per mi, he patit per uns drets que eren contraris als meus.

Em vaig quedar mirant aquella porta de la que havia sortit i entrat, durant nits i dies, amb aquella por terrible que m'escoltés arribar, o que ja m'estigués esperant assegut al sofà amb la cigarreta encesa. Jo tancava els ulls i feia girar el pom de la porta i, després, res ja no tornava a ser igual. Em va prendre tots els meus mèrits, tots els meus somriures i vam perdre la sensació de sentir els nostres cors units, bategant alhora, al mateix ritme de vida. Recordo la primera vegada que vaig sentir la seva mà sobre la meva galta: havia arribat un quart d'hora tard a la festa de l'aniversari de l'Elena. Ell estava completament segur que havia compartit llavis amb algú altre. Les mentides i temors es van apoderar del seu subconscient, i desgraciadament, del meu. Setze mesos de crits i retrets, de blaus, de pantalons llargs a l'estiu, de promeses trencades. Jo vaig callar, només parlava quan no tenia res a dir. La màgia de la felicitat, d'aquella que molts en parlen, ja era inexistent en mi. Ja no creia en tot el que feia anys que recolzava. No creia en les nostres nits de cinema a la fresca, ni creia en les roses blanques que cada revetlla de Sant Joan veia damunt del meu coixí. Ja havia deixat feia molt de temps, de creure en les tardes de diumenge estirats al sofà, suportant la mirada. Aleshores les paraules no feien falta. En canvi, ara, les enyoro.

Sentia com el pes de la maleta començava a carregar-me el braç i, sense més, vaig girar-me d'esquena a aquella vida perfecta en la qual vaig creure des del primer dia fins ara, fins aquell pre-

cís instant. Em sentia fracassada, desprotegida, sense llar, sense objectius. El rímel va començar a tinter totes les meves batalles perdudes i, al cap de poc, els meus ulls i la meva ànima van perdre la noció com aquell que no té lloc on anar. Les persones que passaven pel meu costat m'eren indiferents de mi, els carrers havien perdut tot el moviment de cada dia.



Vaig fer el mateix recorregut pel poble de cada matí. Rutinari, monòton, però avui tot semblava anar a un compàs diferent. El meu cap únicament observava les meves botes desgastades i el meu pas no va canviar ni en un sol instant, fins que vaig arribar a la segona porta que més influència ha tingut en els meus dies. Número setze. Setze mesos de terror. Setze mesos de dubte. Setze mesos enganyada. Setze mesos sense sortida. Setze mesos tancada, sense llibertat, sense dret a viure. Però setze mesos, i més que n'hi havia al darrera, de suport de la persona que havia a l'altra banda d'aquella porta. Vaig sospirar. La meua mà tremolant va acostar-se al timbre i, sense temps d'espera, es va obrir la porta. L'Elena anava amb una bufanda groga i amb sabatilles d'estar per casa, però ella seguia estant esplèndida

com sempre. L'escalfor de la llar de foc que cremava a poques passes de l'entrada, encara es podia reflectir als seus ulls esperançats. Sota aquell munt de llana que li envoltava gairebé per complet la cara, es va poder diferenciar un somriure. Vaig sentir una confiança espantosa. Un desig de tornar a començar terrible.

Vaig pujar l'esgraó de la porta i em vaig plantar davant d'ella mirant-li els ulls. La seva capacitat d'entrar en mi i consolar-me sense necessitat d'expressió, mai havia canviat des de llavors. He pogut trobar la valentia necessària per sortir del cau, de l'espiral negra; en aquells ulls clars del pilar de força més important per a mi. Vaig començar a sentir unes ganes horroroses d'acollir l'escalfor d'algú que de debò em valorés. La vaig abraçar com mai ho havia fet a ningú. La maleta va caure al terra i es va trencar en mil somnis, com a peces d'un trencaclosques, el meu trencaclosques. L'Elena me l'ajudaria a reconstruir, n'he estat sempre convençuda. La vaig tornar a mirar als ulls i em vaig asseure vora la llar de foc com si tot aquell indret, ja fos casa meua. Ella em va seguir i va recolzar el cap sobre la meua espatlla, i molt suaument em va acariciar la mà. El foc era l'únic que es podia escoltar en aquella casa buida i silenciosa.

Ens vam asseure una davant de l'altra. Poc era el que li podia dir i explicar-li. Tret d'una cosa, que sense voler, vaig acompanyar d'un somriure nerviós.

- S'ha acabat, Elena. He guanyat jo.

Laia Gotsens, 3r d'ESO



parlant amb...--

JOSEP MORATALLA

El 17 d'octubre en Josep Moratalla, exjugador de futbol del FC Barcelona durant moltes temporades, va visitar Ràdio EsCairats. Aquesta és l'entrevista.



Quan va començar la teva carrera futbolística?

Bé, doncs, jo vaig tenir la sort que va venir l'Enric Llansana, un exjugador del Barça conegut internacionalment, aquí a l'organització Oller. Jo en aquella època jugava tant a l'escola com al poble, vam fer un equip amb el qual fèiem torneigs i li vam demanar a Llansana que ens entrenés. Després d'aquest primer contacte, ens va portar a fer dos o tres partits al FC Barcelona i després vaig tenir sort i em van incorporar al primer equip. No era ni aleví, tenia uns deu anys o així, i recordo certament les dificultats de baixar a Barcelona, perquè a vegades em podia baixar mon pare, però moltes vegades havia de baixar amb la Igualadina. Només m'havia bellugat per aquí el poble i moure'm en una ciutat com Barcelona, la veritat és que em va portar certes complicacions.

Aquesta facilitat de paraula que tens, qui te l'ha donada, la teva vida pública futbolística o ja la tenies d'abans?

No, xerrar sempre m'ha agradat. He hagut de fer de comentarista diverses vegades, i a més des de l'any 80 he tingut també una companyia d'assegurances a Barcelona. Això t'obliga a parlar molt amb la gent a nivell comercial i entre una cosa i l'altra... La veritat és que sóc de les persones a qui els agrada xerrar.

Quina creus que va ser la teva millor època respecte al futbol?

El que recordo més és les vegades que vaig tenir sort de viatjar a través del futbol; això em feia molta il·lusió. Als meus fills a vegades els explico que la primera vegada que vaig poder sortir i viatjar amb l'escola va ser a una excursió a Coma-ruga. El que també m'agradava molt era fer els torneigs internacionals perquè feia turisme i em permetia aconseguir grans triomfs en grans competicions.

Quan eres petit t'imaginaves que el teu futur seria així?

No, la veritat és que ni de petit ni de gran, ja que tot i estant al Barça Atlètic, quan ja era més gran, no m'imaginava que podria fer el gran salt. Una cosa que em va sorprendre molt va ser conèixer els meus ídols, que tenia a les col·leccions de cromos, en persona, com a Maradona, Pelé...

Jo més tard em vaig conscienciar que després d'aquella carrera futbolística hauria de treballar i per això em vaig començar a fer les companyies d'assegurances, perquè molts dels meus companys, quan van acabar la carrera futbolística, que és curta, es van veure al carrer i sense saber què fer.



Hi ha algú de la teva família que s'hagi dedicat al futbol?

A casa, a la família, jugava el pare a Collbató i l'altre dia mentre li ensenyava fotografies li va fer molta il·lusió. També el meu germà va jugar a Collbató mentre pogué i jo vaig fer el mateix fins que em van agafar al Barça.

Actualment a què et dediques?

Doncs, tinc dues feines principals, la companyia d'assegurances i després ser el president dels exjugadors del Barça.

--parlant amb...



En el teu temps lliure què t'agrada fer?

La veritat és que m'agrada molt anar a caminar, ja que tenim aquí al costat Montserrat. Després també m'agrada anar amb la barca a fer un volt i passejar una mica amb el gos.

Quina ha sigut la decisió professional més important que has pres?

M'agrada mirar endavant. Vaig rebre l'oportunitat quan vaig sortir del Barça d'anar a Anglaterra, però no sabia anglès i això em va tancar portes i no vaig poder anar-hi.

A on vas estudiar?

Vaig estudiar comerç a Collbató, ja que no teníem massa possibilitats allà. Per a mi la millor universitat va ser el FC Barcelona, ja que vaig aprendre molt i vaig passar-ho molt bé.



Eres bon estudiant?

Doncs la veritat és que sí, si es pot dir així, però ara que ho penso em podria haver aplicat una mica més, ja que és una cosa que vulguis on no

compta per buscar treball i m'hagués agradat tenir més estudis per al futur.

De quin mestre guardes millor record?

Me'n recordo molt d'un mestre que era basc, provinent de Tarragona, anomenat Sancho Chabarre. Vam connectar molt bé, i va ser el primer en organitzar una olimpiada entre Collbató i Esparreguera, que la veritat és que estava molt bé per a fomentar l'esport, cosa que jo crec que és molt important.

Com vas saber que eres un privilegiat en el camp de l'esport?

La veritat és que mai he tingut aquesta mentalitat, i sempre he pensat que és millor anar progressant i ascendint. Hi havia jugadors que a baix rendiment tenien la mateixa o més qualitat de joc que jo, però jo era conscient que podia ser un d'ells fent un sacrifici i sent autocrític amb mi mateix.



El fet d'haver estat una persona coneguda pels mitjans de comunicació, et fa sentir incòmode a Esparreguera?

No, la veritat és que em sento molt còmode, sempre m'he sentit molt estimat i agraït per la gent d'aquí del poble, d'Esparreguera.

Has rebut algun tracte especial alguna vegada?

Sí, he tingut alguns avantatges i molta gent ho troba un privilegi, però jo no entenia per què havia de tenir aquests avantatges. Per exemple, una vegada em van deixar passar davant d'una gran cua de gent per ser qui era.

parlant amb...--

T'agradaria que algun fill/a teu és dediques a l'esport?

Sí que em faria feliç, però m'enorgulleix més que de grans siguin els que ells vulguin i sobretot que siguin feliços amb el que facin.

Quin és per a tu el millor jugador de futbol actual?

Sens dubte, no perquè sigui barcelonista, sinó perquè té unes qualitats futbolístiques i humanes molt grans, ja que jo considero que la humilitat també és una gran virtut, és el Leo Messi. Està per sobre dels altres.

I el millor entrenador?

Per la seva manera de dirigir i la seva gran actitud tant al camp com fora del camp també és sens dubte en Pep Guardiola.

Quin llibre tens ara a la tauleta de nit?

No llegeixo llibres, la veritat. Tinc tot d'exercicis, de projectes del futbol base, i sobretot els treballs que s'han de fer en defensa.

La setmana passada l'Associació de Jugadors del Futbol Club Barcelona amb col·laboració de l'Ajuntament d'Esparreguera van organitzar una jornada anomenada "Enganxa't a l'esport". Sabem que hi vas participar i ens agradaria que ens expliquessis per què s'organitzen aquestes xerrades i per què val la pena compartir l'afició?

Doncs són molt interessants, aquests tipus de xerrades, ja que no parlem sobre el futbol tàctic sinó dels valors que anteriorment he assenyalat, i més que res prevenim i advertim a la gent que no perquè estiguin al futbol base han de tenir el futur assegurat. Tot i això, no s'han de rendir o desmotivar-se, perquè si van amb ganes segur que ho aconseguiran.

Moltes gràcies, Josep, ha sigut un plaer fer aquesta entrevista.

El plaer ha sigut meu, moltes gràcies.

NÚRIA DE GISPERT

Aquest és el qüestionari que els alumnes del nostre institut van fer a la Núria de Gispert, presidenta, durant la seva visita al Parlament de Catalunya, en el marc del projecte "Fem una llei".



Què pensa sobre el projecte «Fem una llei»?

Entenc que el projecte «Fem una llei» i les altres actuacions dutes a terme pels Serveis Educatius del Parlament de Catalunya tenen una gran importància i un alt interès cívic, perquè permeten acostar el Parlament i l'activitat parlamentària als futurs ciutadans i ciutadanes del nostre país.

En el cas dels plens escolars d'alumnes de secundària, iniciats al maig del 2003, a les acaballes de la legislatura que va presidir el president Joan Rigol, hi ha un element afegit: la possibilitat d'habituar-se a les regles i les pautes del debat parlamentari, en què tan important és el contingut com la forma d'expressar-se i d'escoltar.

Quin apartat considera més problemàtic a l'hora de discutir-ho amb els diputats?

No hi ha res complicat de debatre ni de discutir. Ara bé, si es vol arribar a acords, de vegades resulta molt complicat aconseguir-los quan hi ha en joc plantejaments ideològics o nacionals, en què ningú no està disposat a cedir gaire (i no ens ha de semblar estrany que passi així) en benefici de l'acord. Un parlament és, per naturalesa, plural i hi són representats votants que veuen el país i el món de maneres radicalment diferents: molts consensos podrien arribar a ser artificials. Ara bé, també és cert que hi ha molts àmbits en els quals fàcilment ens posem d'acord, perquè així ho reclama l'interès general i ho facilita el sentit comú.

--parlant amb...

Creu que és probable que aquesta llei sigui discutida al Parlament de Catalunya?

Enguany heu estat treballant, a proposta dels Serveis Educatius, un projecte de llei sobre la regulació dels usos d'Internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i la defensa dels menors d'edat. Més enllà de la discussió sobre el que es pot arribar a regular amb relació a l'ús de les noves tecnologies, és clar que, dins de les competències que té Catalunya, són factibles iniciatives parlamentàries que vagin en la línia de protegir els menors d'edat pel que fa al seu contacte amb el món digital, ple d'oportunitats però també de perills.

I aprovada?

Si mai es plantegen parlamentàriament temàtiques com les que vau abordar en el marc del projecte, de ben segur que es tindran presents les inquietuds i les demandes del col·lectiu implicat, dels nois i noies com vosaltres, com a part interessada i, al mateix temps, afectada. No us hauria d'estranyar, en aquest sentit, que es prenguéss en consideració el que vau aprovar a la sessió del propassat 18 de maig.



En un primer moment, va donar suport a aquest projecte?

En el curs 2002-2003, quan es va iniciar el projecte «Fem una llei», jo no era diputada, sinó que era consellera del Govern de la Generalitat. Per això no vaig poder opinar sobre la necessitat i la conveniència de projectes educatius com el que heu experimentat vosaltres. Si hagués pogut dir-hi la meua, però, de ben segur que n'hauria estat obertament partidària, perquè sempre he defensat que els nens i nenes i els nois i noies han de conèixer les institucions democràtiques que tenim, perquè és part important de la seva educació per a la ciutadania.



En aquest moment, que hi ha retallades, és previst continuar el projecte l'any vinent?

No tenim cap intenció d'alterar la programació dels Serveis Educatius del Parlament, pel seu caràcter estratègic, i tot i el Pla d'austeritat i la política de contenció de despeses que ens hem vist obligats a aplicar atesa la situació econòmica. En aquest sentit, la continuïtat del projecte queda, en principi, garantida per als propers cursos.

Què ens aconsellaria als joves per a ser crítics amb la política?

Us aconsellaria no deixar mai de formar-vos ni d'informar-vos. Sempre he defensat que una democràcia de qualitat necessita, sobretot, uns ciutadans i unes ciutadanes ben formats i ben informats: així es fonamenta el sentit crític (que ha de portar a aplaudir les accions ben fetes, i també a censurar democràticament allò mal fet) i s'acaba, alhora, amb la influència nefasta dels populismes de tota mena, de la demagògia i del soroll ambiental, que fan molt de mal al sistema democràtic i a la convivència.

Creu que, dels que hi hem participat, algú arribarà a formar part del Parlament?

Per què no? En tot cas, l'important és que vosaltres us pugueu fer aquesta pregunta, que quedava molt llunyana (o podríem dir, directament, que era impensable) per a les persones de la meua generació. I vosaltres teniu bona part de les claus perquè la resposta a la pregunta que formuleu sigui afirmativa: si esdeveniu ciutadans i ciutadanes implicats i compromesos en el dia a dia del vostre poble, si formeu part del món associatiu català, si, en definitiva, participeu activament en la vida pública, aquest accés al Parlament, com a diputats i diputades, serà més probable.

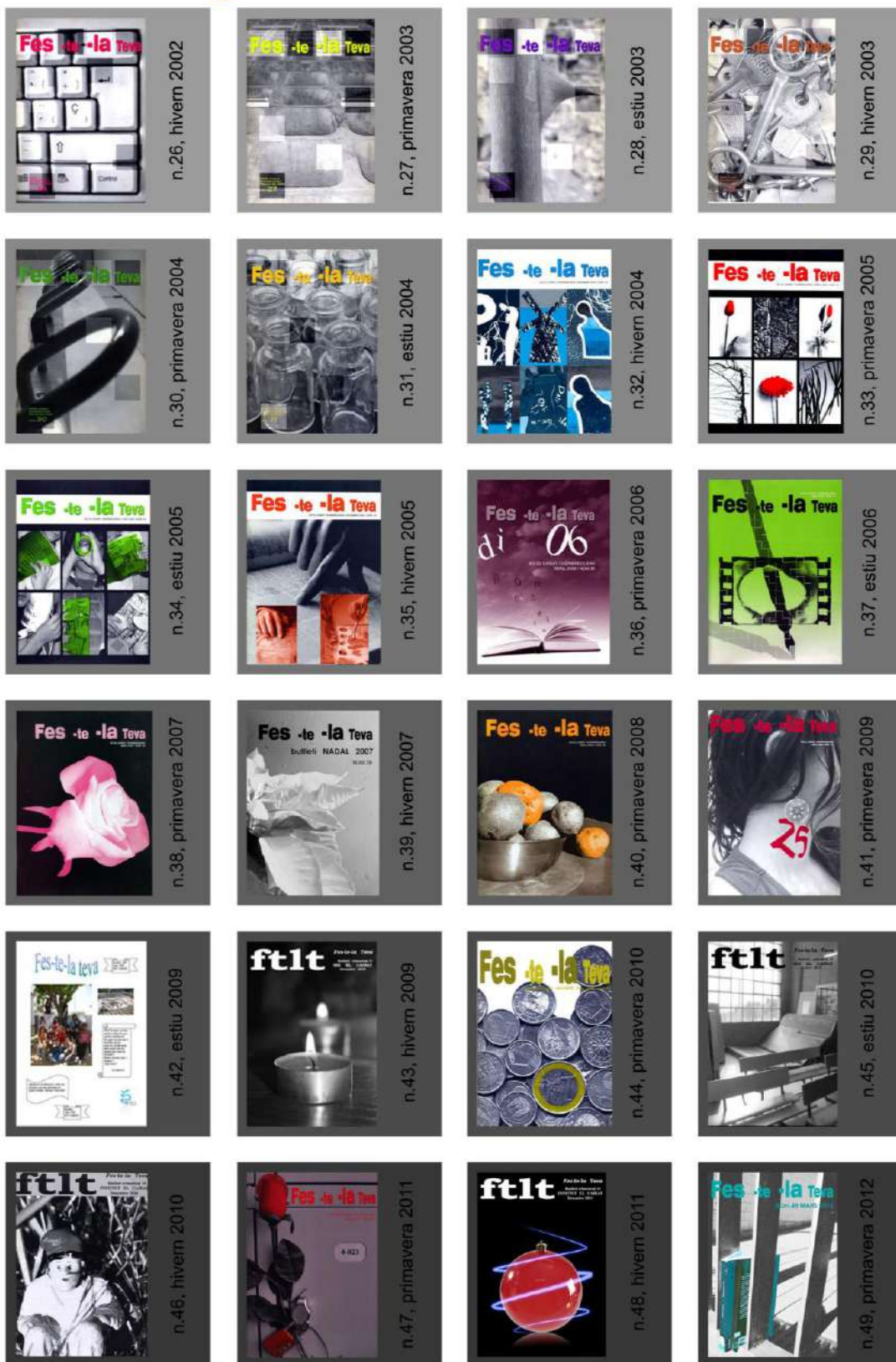
especial 50--

Especial n. 25



--especial 50

Especial núm.50

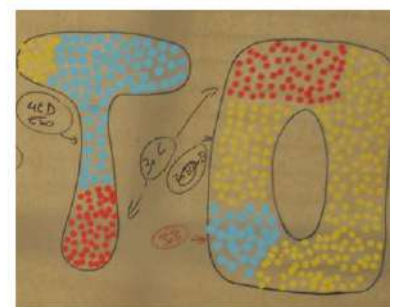
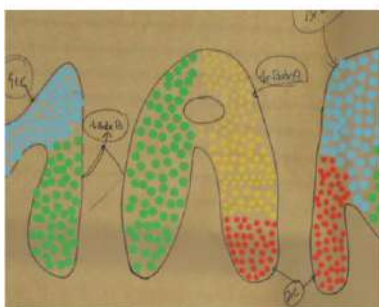


fil solidari--



amb la

La Marató



--cursa solidària



GENT FAMOSA D'ESPARREGUERA

Hem decidit fer un reportatge sobre la gent famosa que hi ha hagut i nascut a Esparreguera, ja que no estaria malament que els nostres lectors tinguessin un petit coneixement del que tenim al poble. Esparreguera és una comarca del Baix Llobregat, on es troba un dels campanars més alts de Catalunya. Aquesta gent ha sortit a la televisió i ha guanyar molts premis. Els jugadors com David Navarro i Jordi Lardín han arribat a jugar en diferents equips famosos d'importants lligues.

David Navarro Brugal



És un jugador professional de basquetbol, nascut l'any 1983. Ha sigut jugador de diferents equips: Olesa, Manresa i Girona. Més tard, en la temporada 2010-11, va jugar al València, i en el 2011-12, al Menorca. Ara mateix juga al Valladolid.



Jordi Lardín Cruz

Jugador de futbol, va néixer l'any 1973 a Manresa, però ha viscut molts anys a Esparreguera. Va ser jugador professional a la lliga espanyola i a la selecció. Va jugar a diferents equips: RCD Espanyol (1992-97 i 2000-01), Atlético de Madrid (1997-2000), Xerez Club Deportivo (2001-02) i CD Leganés (2004-05). Ha sigut internacional amb la selecció espanyola. Actualment viu a Esparreguera.



Mariano Ortega Martínez



Jugador professional i actualment entrenador d'handbol nascut l'any 1971. Va ser internacional amb la selecció 133 vegades. Va estar a equips molt destacats i importants: BM Valladolid (1992-96), Caja Cantabria (1996-01), BM Ciudad Real (2001-05), CAI Aragó (2005-08) i actualment entrenador al CAI Aragó.



Lluís Llongueras Batlle

Perruquer i estilista, nascut l'any 1936. Va començar amb 14 anys d'ajudant en una perruqueria. Ha destacat en aspectes creatius i artístics; també ha escrit llibres sobre estilisme i ha col·laborat amb Salvador Dalí.



HISTÒRIA DE L'ESCUT D'ESPARREGUERA



Aquest és l'escut d'Esparraguera, aprovat el 30 de maig de 1996 i publicat al DOGC el 19 de juny del mateix any.

L'escut d'Esparraguera està fet banyat en or, amb cinc espàrrecs, que són una referència clara al nom de la vila, sobre els quals trobem una creu abscissa d'argent, la de Santa Eulàlia, la patrona.

El més destacat de l'escut d'Esparraguera és la corona que té al damunt. Es tracta d'una corona ornamental, que es feia a l'antiga Roma. També era feta d'or i està decorada amb torres. Era una de les més altes condecoracions militars, que només s'atorgava després d'una estricta investigació.

CLUBS ESPORTIUS D'ESPARREGUERA

En aquest apartat de la revista parlarem de les diferents associacions esportives que hi ha al nostre poble.

CFS Esparraguera

És el Club Futbol Sala Esparraguera. El seu camp de joc és el pavelló d'esports El Castell, situat al carrer del passeig dels Jocs Olímpics. L'aforament d'aquest pavelló és de 200 persones i té serveis com el bar i la consergeria.



El president del club és en Ramon Segura.

Podeu posar-vos-hi en contacte a través dels números de telèfon 937776801 o 622159945. L'adreça electrònica és info@cfsesparreguera.org i per a la coordinació i els partits amistosos, heu de parlar amb jose@cfsesparreguera.org.

Web: <http://www.cfsesparreguera.org/>

CB Esparraguera

És el Club de Bàsquet Esparraguera. El seu camp de joc és el pavelló d'esports Ramon Martí, situat al carrer Hospital número 37.

L'any de fundació és el 1952 i el president del club és Josep Jorba Bacardit.



Us hi podeu posar en contacte a través del telèfon 937774811 o de l'adreça electrònica cbesparreguera@basquetcatala.com.

Web: <http://www.cbesparreguera.com/>



cali2copi--

CE Esparreguera

És el Centre d'Esports Esparreguera. El seu camp de joc és el camp de futbol municipal, situat al carrer Llobregat, a la considerada zona esportiva.



El club es va fundar a l'any 1915 i el seu president és el Roman Coll.



Us hi podeu posar en contacte a través del telèfon 937778103 o de l'adreça electrònica info@ceesparreguera.es.

Web: <http://www.ceesparreguera.es/>

CETT Esparreguera



És el Club Esportiu Tennis Taula Esparreguera i els seus entrenaments són realitzats als baixos d'un pis del carrer Tomás Cabeza, al número 13-15.

Aquest club es va fundar a l'any 1970 després que un grup d'amics s'inscrivessin al torneig estatal de Barcelona.

Us hi podeu posar en contacte a través del telèfon 606615391 o de l'adreça electrònica info@tennistaulaesparreguera.com.

Web: www.tennistaulaesparreguera.es

CH Esparreguera

És el Club d'Handbol Esparreguera i els seus entrenaments són el divendres a la nit al pavelló d'esports El Castell, al carrer dels Jocs Olímpics.



Aquest club va ressorgir al 2007 després de la reunió d'antics jugadors d'handbol i el seu president és l'Antonio Lacueva.

Us hi podeu posar en contacte a través del telèfon 607850157.

Web: <http://balonmanoesparreguera.blogspot.com/es/>

CT Esparreguera

És el Club de Tennis Esparreguera. Disposen de quatre pistes de terra batuda situada a la Zona Esportiva, s/n.

El club es va fundar a l'any 1957.



Us hi podeu posar en contacte a través del telèfon 937773636 o de l'adreça clubtenisesparreguera@gmail.com

No tenen web, però si vols obtenir informació a <http://www.esparreguera.cat/?qo=cd014ad1b1ec060c6cd270ac0181b50a27f37aec73a89497a421b0de6cf6f4220977efe0563f6f777c007795e6c1a502>



ELS JOCS OLÍMPICS DE 2012



Els Jocs Olímpics són un esdeveniment mundial celebrat cada quatre anys en el qual participen els millors esportistes de cada país.

Els Jocs Olímpics d'estiu de 2012 van tenir lloc entre el 27 de juliol i el 12 d'agost de 2012 a Londres, esdevenint així la primera ciutat en ser amfitriona de les olimpíades tres vegades, ja que també va organitzar els Jocs Olímpics dels anys 1908 i 1948. Tot i que la cerimònia inaugural, que marca el tret de sortida dels Jocs, fou el 27 de juliol, algunes competicions com la fase de grups de futbol femení i masculí van començar el 25 i 26 de juliol respectivament.

En concret, el primer esdeveniment esportiu fou un partit de futbol femení entre Gran Bretanya i Nova Zelanda. Més de 10.000 atletes representant 204 comitès olímpics nacionals van participar als Jocs.

Aquí teniu una llista dels esportistes de l'Estat espanyol que van aconseguir medalla en aquesta darrera edició dels Jocs Olímpics.

Medalla	Esportistes	Esport	Competició
or	Joel Gonzalez	Taekwondo	- 58 kg
plata	Mireia Belmonte	Natació	200 m papallona
plata	Mireia Belmonte	Natació	800 m lliures
plata	Ona Carbonell	Natació sincronitzada	Duet
plata	Brigitte Yagüe	Taekwondo	-49 kg
plata	Marta Bach Ana Copado Anna Espar Laura Ester Maica Garcia Ona Meseguer Matilde Ortiz Jenifer Pareja Roser Roser Tarragó	Waterpolo	Femení
	Saúl	Piragüisme	K-1 200m

plata	Cravotto		
plata	Víctor Claver Serge Ibaka Sergi Llull Juan Carlos Navarro Pau Gasol Marc Gasol	Bàsquet	Masculí
plata	Sofia Maccari	Hoquei herba	Femení
bronze	Clara Basiana Ona Carbonell Margalida Crespi Andrea Fuentes Paula Klamburg Irene Montrucchio Laia Pons	Natació sincronitzada	Equips
bronze	Vanessa Amorós Sílvia Navarro	Handbol	Femení

Des que Londres albergà els Jocs Olímpics d'estiu de 1948, dues ciutats del Regne Unit havien presentat candidatura per ser seu dels jocs: Birmingham l'any 1992 i Manchester els anys 1996 i 2000, però foren derrotades per Barcelona, Atlanta i Sydney, respectivament.



JOHN B. GURDON I SHINYA YAMANAKA guanyen el NOBEL de FISIOLOGIA o MEDICINA

Jonh Bertrand Gurdon va néixer el 2 d'octubre de 1933 a Anglaterra.

Està especialitzat en la biologia del desenvolupament, que estudia els processos mitjançant els quals els organismes creixen i es desenvolupen.

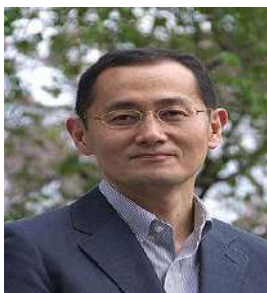


Ha investigat en diferents universitats, com Òxford i Cambridge i ha obtingut premis com el Premi Wolf en Medicina, el Premi Lasker i el Premi Nobel de Fisiologia o Medicina.

Shinya Yamanaka va néixer a Osaka, Japó, el 1962.

També està especialitzat en la biologia del desenvolupament i actualment és professor al Institute for Frontier Medical Science.

Ha rebut diversos premis molt importants, com el premi Shaw, el Premio Fundación BBVA Fronteras del Conocimiento, el Premi de Tecnologia del Mil·lenni i el premi Nobel de Fisiologia i Medicina.



Tots dos han guanyat el premi Nobel de Fisiologia o Medicina per descobrir la manera de reprogramar les cèl·lules ja desenvolupades per a convertir-les en cèl·lules capaces de convertir-se en qualsevol altre tipus de teixit.

En un futur aquesta investigació pot ajudar a curar malalties, a disminuir els refusos en els transplants d'òrgans o teixits...

ENQUESTA SOBRE LA INDEPENDÈNCIA



Després de la Diada de l'11 de setembre, vam decidir fer una enquesta sobre la independència de Catalunya. Vam passar quatre preguntes molt simples a un grup de cada nivell de l'institut.

Vam elegir aquest tema perquè es molt interessant i últimament s'especula molt sobre si Catalunya hauria de ser independent o no.

Les respostes a les preguntes han estat molt variades, és a dir, que no tota la gent pensa igual; hi ha moltes opinions diferents.

A la primera pregunta, en què preguntàvem si són o no independentistes, el 61% de les persones han respost que els agradaria que Catalunya aconseguís la independència, mentre que el 39% restant han respost que no els agrada la idea que Catalunya sigui independent.

T'agradaria que Catalunya aconseguís la independència d'Espanya?



A la segona pregunta demanàvem als nois i noies si havien estat a la manifestació per la independència a Barcelona l'11 de setembre. El 83% de les persones, és a dir, més de tres quarts parts de les persones, han respost

negativament, mentre que el 17% ho ha fet positivament.

Vas estar a la manifestació per la independència de Catalunya a Barcelona?



La tercera pregunta era la següent: "Creus que l'Estat espanyol tracta diferent Catalunya de la resta de comunitats autònomes?" Un 61% de les persones creu que Catalunya té un tracte diferent. I el 31% restant de les persones, contràriament, creu que Espanya la tracta com a qualsevol altra comunitat autònoma.

Creus que l'Estat espanyol tracta diferent Catalunya que a la resta de comunitats autònomes?



A la quarta i última pregunta, en què preguntàvem si Catalunya sortiria abans de la crisi independitzant-se, les respostes s'han repartit gairebé igual pels dos costats: un 52% ha respost que sí i un 48% ha respost que no.

Creus que Catalunya sortiria abans de la crisi, sent un país independent?

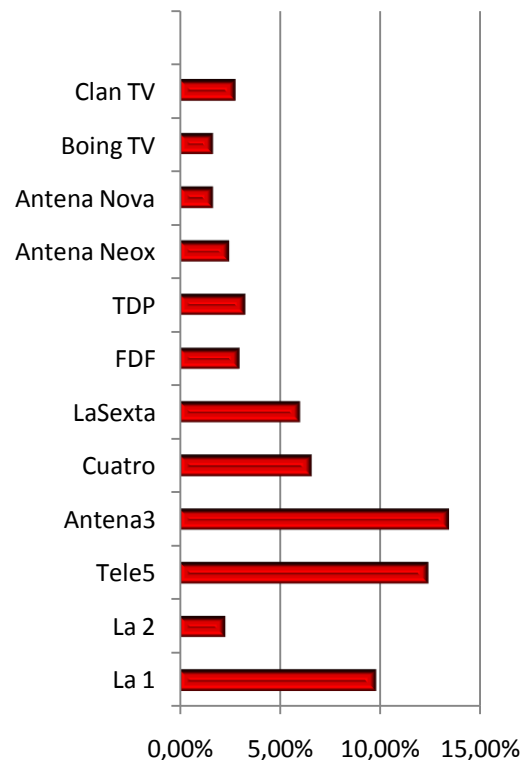


QUINS SÓN ELS PROGRAMES DE TELEVISIÓ AMB MÉS AUDIÈNCIA?



Està comprovat que cada vegada la gent passa més estona davant de la televisió; per això hem decidit fer aquesta gràfica de barres dels canals de televisió més vistos a l'Estat espanyol.

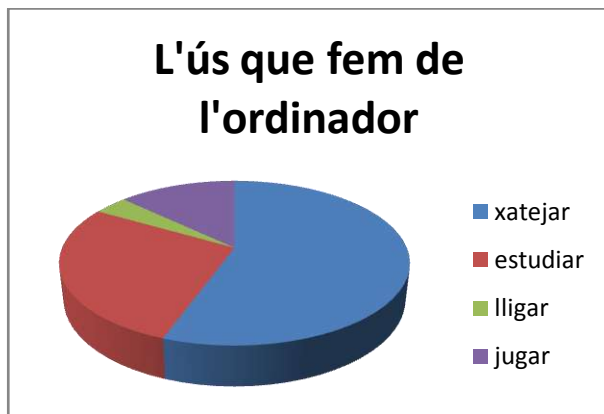
Canals de televisió



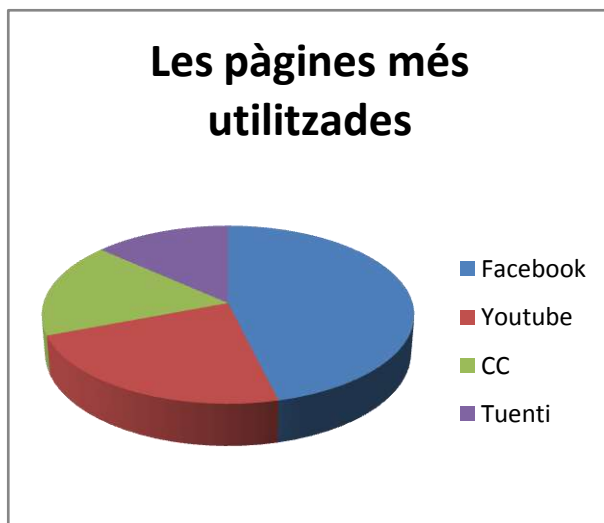
LES XARXES SOCIALS MÉS UTILITZADES

Els alumnes de 3r de Revista hem decidit fer una enquesta per saber quines xarxes utilitzem més: facebook, tuenti, twitter, messenger, etc. Aquests són el resultats:

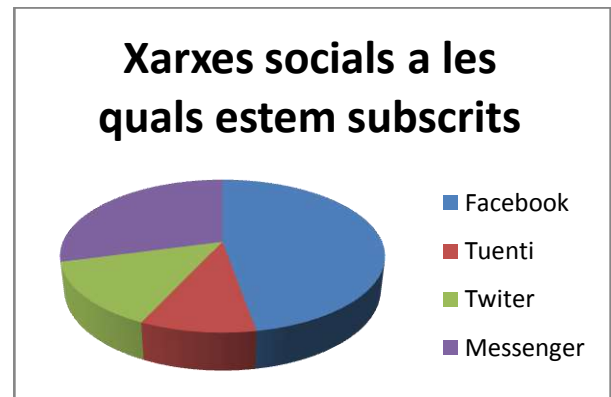
1. Quin ús li dónes normalment a l'ordinador?



2. En quines pàgines et connectes normalment?



3. Quines xarxes socials tens?



4. Quina és la xarxa social que utilitzes més?



5. Quant temps passes connectat a les xarxes socials al dia?



--cali2copi

**Moltes felicitats a la revista
Fes-te-la teva
per publicar el número 50!**



asseguts a la butaca--

FUITA

El dia quatre de novembre a les set de la tarda vaig anar a veure l'obra de teatre *Fuita* a la Passió d'Esparreguera. Es tracta d'una comèdia original i atrevida que comença amb la dimissió d'un ministre d'indústria a causa d'un escàndol de corrupció, el qual es vol suïcidar. Està tant desesperat que per primera vegada contracta els serveis d'una prostituta, però, abans que aquesta arribi, truca a la porta una noia anomenada Virtuts, que suposadament pertany a la companyia del gas. A partir d'aquest moment, la vida de l'exministre canvia ràpidament i de manera molt radical: la Virtuts i ell s'enamoren i aquest l'ajuda (gràcies a una gran suma de diners) a divorciar-se del seu marit (un home masclista i fastigós que la maltracta i contracta prostitutes per copular davant del pare d'ella, que està paralític) perquè es puguin casar. Però, a mesura que es va desenvolupant l'obra, ens assabentem que la Virtuts no és qui deia ser, sinó que està aliada amb la prostituta, el seu marit i el seu pare (que en realitat no és el seu pare, sinó el pare de la prostituta i el seu suposat marit). Tot es va embolicant, fins que al final de l'obra descobrim que la Virtuts realment no estava aliada amb ningú, sinó que havia maquinat tota una sèrie d'estratègies i enganys per al seu propi benefici.



L'obra em va agradar moltíssim.

Per començar, els actors ho van fer molt i molt bé, i a més estaven molt ben caracteritzats. És una obra divertidíssima que et sorprèn a cada moment i amb la qual rius gairebé tota l'estona. Tracta una sèrie de temes molt seriosos (el maltractament

a les dones i la gent gran, la corrupció en la política, l'engany i manipulació i el que pot fer sobre els sentiments de les persones...) però de manera molt còmica. Tot i tenir una durada de dues hores i quart aproximadament, se'm van fer d'allò més curtes!

Realment recomano aquesta obra a tothom que tingui oportunitat de veure-la; és l'obra de teatre que més m'ha agradat de totes les que he vist.

Sara Pueyo, 2n Batxillerat A

LA CASA SOTA LA SORRA

Pere Vidal, un jove de Barcelona, marxa cap a un hotel de El Cairo. Des que ha sortit de casa ha anat seguint les ordres d'una organització misteriosa que li ha promès una feina i molts diners. Un cop ell està a la seva habitació de l'hotel, una dona atractiva i perillosa li dirigeix noves ordres: a partir d'aquell moment ja no es diu Pere Vidal, sinó que passa a ser l'arqueòleg Peter Whitel, qui haurà de fer un viatge a través d'Egipte i Sudan fins arribar al destí final: la casa sota la sorra. Durant el seu viatge viu experiències que mai s'havia pogut imaginar i farà amics una mica especials...



Personalment, l'obra de teatre *La Casa Sota la Sorra* em va agradar bastant, la vaig trobar divertida i entretinguda. El que van fer d'intercalar i combinar el teatre amb la música, creant així un musical, em va semblar molt bona idea, ja que les cançons donaven un toc molt diferent en aquesta obra.

Tot i que estigués molt perfeccionada, sota el meu punt de vista vaig trobar alguns fets millorables. Per exemple, el diàleg no estava molt aconseguit, ja que no era molt ric, més aviat precís i sense molts matisos. Per altra banda, l'ordre en el qual es narraven els fets estava una mica confós, això li donava un toc una mica més exòtic a l'obra, però també causava una mica de desorientació de cara al públic.

A part d'aquests petits detalls, també hi vaig trobar fets molt positius, com ara el decorat: crec que estava molt ben preparat, ja que d'un moment a un altre passaves de trobar-te en una habitació d'hotel a un estudi de gravació de pel·lícules, o d'aquest mateix estudi a un soterrani

--asseguts a la butaca

sense sortida. Un altre punt que m'agradaria remarcar són les cançons: eren molt amenes, ja que la lletra era molt entenedora i comprensible i les complementaven amb petites coreografies que aconseguien atraure més l'atenció del públic. El ritme també estava molt aconseguit i variat, ja que com vam poder comprovar hi havia tot tipus de música: òpera, claqué...

En resum, la vaig trobar variada, divertida, entretinguda i molt adaptada per a diferents tipus de públic i gustos.

Clàudia Río, 3r E

ACORAR

Els dies 31 d'octubre i l'1 de novembre, al Teatret d'Esparraguera, es va representar *Acorar*, per Toni Gomila, un actor mallorquí.



A l'obra, Tomi Gomila fa una reflexió sobre la identitat col·lectiva del poble mallorquí (tot i que, gairebé totes les coses que diu, poden ser aplicades a la resta de pobles); allà on

segueixen fent les feines com les han realitzat des de sempre. Per fer aquesta reflexió, pren per excusa la matança dels porcs, una feina que només podien fer els més experts i vells de la família.

A la representació, s'explica com és una família de poble mallorquí; les famílies són molt conservadores i realitzen les feines tant de casa com del camp, de manera tradicional. L'actor explica que viuen en una espècie de "cova", ja que ells pensen que fora de Mallorca gairebé tot és misteri. D'aquesta manera, fa un contrast d'aquesta societat estancada amb els joves que tot ho saben sobre les noves tecnologies, però que no sabrien distingir un om d'una alzina; el jovent, simplement, diu que són arbres i es queden tan feliços.

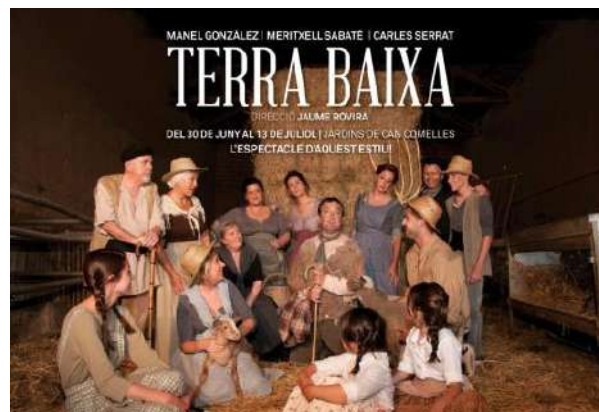
M'ha semblat una obra molt interessant, perquè contrasta molt bé aquestes dues societats i, a més, ho fa d'una manera molt divertida. Tot i que, com l'actor era mallorquí, vaig trobar algunes

dificultats a l'hora d'entendre algunes paraules, perquè els mallorquins utilitzen paraules que aquí no utilitzen i a més la pronúncia és molt diferent.

Sònia Blánquez, 2n Batxillerat A

TERRA BAIXA

Terra Baixa és un drama en prosa escrit per Àngel Guimerà, que tracta sobre un amor complicat entre un home senzill i primitiu, en Manelic, amb una dona de terra baixa anomenada Marta, la qual està obligada a mantenir relacions íntimes amb en Sebastià, el seu amo. La Marta, infeliç amb la seva relació forçada amb en Sebastià, troba en l'amor d'en Manelic la força per esdevenir lliure i trencar la dependència que la subjectava del seu amo. Finalment aquesta història d'amor acaba amb la mort del Sebastià a mans d'en Manelic.



Personalment va ser una obra que em va cridar molt l'atenció. Al principi, és a dir, durant el primer acte, estava una mica desconcertat perquè no vaig entendre molt bé aquella història, però al segon acte se'm van resoldre tots els dubtes i vaig poder seguir la funció perfectament, captant cada missatge que ens donaven amb cada acció que feien. Sobre els actors no cal dir res, ja els vaig donar la meva enhorabona a cadascú un cop finalitzada la funció. La veritat és que m'emociona veure a gent del poble, entre els quals actua el meu millor amic, fent aquestes representacions.

Estic segur que si la tornessin a fer aniria un altre cop a veure-la i, per tant, la recomano a tothom que no l'hagi pogut veure, i que si la tornen a fer, aprofitin l'oportunitat i hi vagin.

Albert Pujadas, 2n Batxillerat B

asseguts a la butaca--

POEMES DE GABRIEL FERRATER

El passat 17 de novembre de 2012, a l'escola de música d'Esparreguera, es va celebrar una petita representació de poemes, que va contar amb més de trenta poemes llegits i representats. L'obra va començar una mica tard, amb molts problemes per entendre el que deien, ja que hi havia molts problemes amb el so i no s'entenia gaire, però després d'això, l'obra va rutllar amb normalitat.



L'obra va ser interpretada per sis actors (dos nois i quatre noies) llegint un poema cadascú, amb l'ajuda d'un paper. En acabar de llegir els sis poemes dels trenta que s'havien de fer, va començar a sonar una música i el setè poema va ésser representat pels

actors. Més tard, i a mesura que anaven interpretant diversos poemes, la música de fons els acompanyava. Era una música amb una bateria, un saxo, un violí i un violoncel. Quan van arribar cap a la meitat dels poemes, van tornar a recitar-los amb un full de paper al davant i, un cop fet això, van tornar a interpretar els poemes que faltaven.

En resum, va ser una bona oportunitat per gaudir de la lectura de poemes en la qual, amb una mica de diversió i d'entusiasme, els vam poder veure representats.

Ignasi Expòsit, 2n Batxillerat A

POEMES DE GABRIEL FERRATER

A mi, la poesia llegida, sovint se'm fa pesada a la mitja hora exacta; és per això que avui no he portat rellotge. Un cop es mira l'hora per primera vegada, sol passar que no es pot parar de fer-ho i que el que queda d'espectacle passa més lentament.

El Bruc a vegades em sorprèn. Em sorprèn de la mateixa manera que entusiasma a la gent quan se n'adonen que aquell poble *perdut de la mà de*

Déu, és, irònicament, situat just al costat de l'autopista. A mi, però, el Bruce m sorpren perquè a vegades un grup de gent es col·loca damunt d'un escenari per oferir-nos cultura exprimida en forma d'Art. I això, sempre ho agraeixo.

Com ja ens tenen acostumats, el lloc de l'espectador és ben proper a l'entarimat, unes taules i cadires d'aquelles de terrasseta d'estiu – o de cafè – amb flors al centre, cacauets i mistela. Jo de mistela no n'he pres, perquè anava amb la meua mare; el nen de la taula veïna m'ha robat els cacauets. Ara bé, l'escenari era com sempre bohemí, i dins de bohemí impol·luta. Amb una taula plena de ginebra, un llit envoltat de llibres i un banc dels que hi ha als parcs.

Jo haig de confessar no haver llegit Gabriel Ferrater abans. Potser millor, perquè escoltar paraules senzilles contextualitzades a voltes amb petits fragments d'entrevistes i confessions del propi autor no només estalvia la feina de recerca que sovint trenca la cadència poètica de la lectura sinó que, a més, estalvia el maldecap de confiar en la Wikipèdia.

Es nota, dic es nota perquè ja els he vist més d'un cop, que s'ho passen bé i que entre ells s'estimen i es mimen i ja són quasi bé parents. I dic que es nota per les mirades de complicitat, per la forma que s'escolten, gaudint-se i no esperant el torn de parla, que s'agafen de les mans o es somriuen. Pot sonar superflu i massa subjectiu, però a mi, l'amor sobre un escenari, em roba el cor.

No em vull descuidar de la música, de fet m'ha fet plorar, perquè avui he escoltat – i en directe – solos de pianos, de saxo i de contrabaix i després els he pogut sentir unir-se. Podria dir que els peus i les mans tamborinejaven amb el ritme i que un somriure se m'escapava quan veia que marcaven el ritme, precedent de començar a tocar.

Jo, he començat dient que la poesia llegida se'm fa pesada, aquesta no ha estat una excepció. Potser perquè, a vegades, cal tancar el llibre, descansar, pensar-hi, Eureka i seguir i això no ha estat possible – mai és possible – quan la poesia es llegeix en veu alta. Però després quan he parlat amb ells, m'han explicat el procés, com han llegit per entendre a Ferrater i explicar-nos el rerefons; he pensat que no són ells qui no em fan el pes, sóc jo, una fatal espectadora.

Jana Oliveras, 2n Batxillerat A

--asseguts a la butaca

DREAMING RAPPING

El passat 25 d'octubre tots els alumnes de primer d'ESO vam anar a veure una obra de teatre basada en l'obra de Shakespeare, adaptada al llenguatge actual. Es tracta del *Somni en una nit d'estiu*.



La meua opinió sobre l'obra és que em va agradar molt perquè era d'un estil modern, perquè cantaven rap i ballaven hip hop.

La història tractava de tres parelles d'enamorats que cantaven rap que, de sobte, com a conseqüència dels efectes d'una flor màgica, tots es van enamorar de les persones equivocades, aleshores, dos nois es van barallar per una noia que abans no volien.



Però finalment tots es desperten i tornen amb les seves parelles.

Pau Ruíz, 1r ESO A

Els alumnes de 1r d'ESO dels instituts EL CAIRAT i EL CASTELL, vam anar al teatre de la Passió d'Esparraguera a veure a una companyia que ens va oferir una història d'amor basada en una versió moderna i musical del *Somni d'una nit d'estiu* de Shakespeare.

Aquesta història tracta d'una noia que s'enamora d'un noi que ja tenia parella i n'estava molt enamorat; i l'amor era mutu, de fet, no podien passar un minut sense estar junts.

Però l'altra noia, que també estava enamorada d'aquest noi, sempre n'estava fent de les seves per tal que aquesta parella es trenqués.

Un dia va aparèixer un home "estrany", amic d'aquesta i li va dir que tenia la solució perquè la parella d'enamorats deixessin d'estar-ne. Li va dir que tenia una pols màgica que faria que el noi s'enamorés d'ella i que deixés l'altra noia...



Però en tirar la pols, es va equivocar i... van passar un conjunt d'esdeveniments i embolics en els quals hi van intervenir rapers, ballarins i un mim que ballava molt bé...

Va ser una obra molt bonica, que tenia moltes històries romàntiques creuades que van resultar ser molt emocionants.

Tot va acabar bé, cada noia amb la seva parella i tothom content.

Ens ho vam passar d'allò més bé!

Personalment, penso que la companyia que va fer l'obra és molt bona, que té molt de ritme, molta gràcia i, a més, són molt simpàtics!

NO US LA PERDEU!

Andrea Vallejo, 1r ESO A

asseguts davant la pantalla--

JOCS DEL MOMENT

En aquest reportatge recollirem els jocs del moment, aquells que estan rebentant les llistes de vendes o els que tenen més jugadors a Internet.

Jocs en línia per a ordinador

Entrenador de futbol

Gran joc en línia per a l'ordinador, on pots gestionar i crear el teu propi equip a partir de qualsevol equip de qualsevol lliga. Inclou llista de fitxatges, directiva, millores del propi estadi, entrenament i millora dels jugadors.

Urban rivals

Gran joc de col·lecció de cartes massiva, on faràs combats contra altra gent per tal d'aconseguir cartes amb els teus diners. Hi veuràs que no només guanya qui te les cartes més cares o més bones, sinó qui utilitza millor les tàctiques.



Jocs per a PS3, Xbox...

Fifa13

Una nova edició d'aquest joc de futbol en el qual canvien molt marcadament la manera de regatejar, fer filigranes, xuts amb col·locació, tàctiques de xuts de falta, noves celebracions personalitzades, tàctiques personalitzades, millors gràfics, sensor d'impactes (quan els jugadors rebin impactes es quedaran quiets, es queixaran, etc.)... Inclou modes de joc com Fifa Ultimate Team, temporades cara a cara o amistosos.



Black Ops II

Gran joc que està rebentant expectatives, joc shooter futurista molt esperat, del qual s'han esgotat existències, fins i tot de reserves.



Mode zombies millorat, i mapes nous i extra descarregables per un preu de 30 euros. És futurista, i s'hi pot portar una arma o pilotar un helicòpter després d'una ratxa de baixes. Aquestes darreres també estan renovades, i podràs commocionar l'enemic amb torretes solars. Totes les ratxes es desbloquegen per puntuació, no com en l'anterior edició, que s'aconseguien per la quantitat de baixes que havies causat.

Una altra de les millors és que les armes s'aconsegueixen en or després de complir desafiaments i pots estar quasi segur que no hi haurà ningú amb la mateixa arma que la teva, ja que hi ha molts accessoris.

Formula 1 2012

Joc de cotxes de Fórmula 1 molt esperat, en què el teu objectiu serà fitxar per les millors escuderies, i guanyar totes les curses que es disputin. Serà molt realista, i el cotxes podran sortir de la pista per problemes tècnics.



--obre les orelles

GANGNAM STYLE, EL BOOM MUSICAL DEL MOMENT



Gangnam Style és el nom d'una cançó del cantant sud-coreà PSY i combina els gèneres dance/electrònic i rap.

La cançó va ser llençada el dia 15 de juliol i fins ara ha rebut 730 milions de visites a Youtube, sense tenir en compte les visites als canals no oficials. I des de l'1 de novembre és el segon vídeo més vist de la història de Youtube. Hi ha estimacions que diuen que el vídeo podria arribar a tenir més de mil milions de reproduccions entre finals del 2012 i començaments del 2013.

Un dels punts més importants en l'èxit de la cançó és la divertida coreografia, amb el famós "pas del cavall". L'ha ballada amb alguns famosos com Britney Spears o Nelly Furtado en alguns shows televisius. Fins i tot el millor tenista del món actualment, Novak Djokovic, l'ha ballat en públic.

Aquest mateix any, PSY va guanyar el premi com a Millor Vídeo dels EMA i, a part, ha rebut el

Rècord Guinness per ser el vídeo amb més "M'agrada" a Youtube, amb més de 5,1 milions.

Podríem dir, doncs, que s'ha acabat l'era "Ai Se Eu Te Pego", que era la cançó del moment, i que ha començat l'era "Gangnam Style", ja que ara aquesta cançó és el boom musical del trimestre.



A Catalunya s'ha fet molt famosa i popular una paròdia del Gangnam Style, cantada per l'actor Bruno Oro, que fa d'Artur Mas al programa de comèdia de TV3 *Polònia*.

A la paròdia, el president volia demostrar que era un Artur Mas nou, que tenia un nou estil, per guanyar així les eleccions del 25-N; una manera de donar un toc d'humor i de comèdia al referèndum per a la independència de Catalunya



participeu-hi--

CONCURS DE FOTOGRAFIA

Aquest curs l'alumnat de l'optativa de Revista de 3r d'ESO hem decidit organitzar un concurs de fotografia. El guanyador d'aquesta primera edició ha estat la Laura Liebanes Pérez amb aquesta foto.

Els requeriments per a participar en la segona edició del concurs es faran públics properament i la fotografia guanyadora sortirà publicada a la revista del mes d'abril. **Participeu-hi!**



--rastres



La pluja consolava
el paladar de la terra
eixuta,
tal com qui rega amb una cançó
una ànima
solitària

Guillem d'Efak



fotoreportatge--



De 7:55 a 8:00

SOPA DE LLETRES

N	P	U	G	I	L	F	E	P	N
O	R	M	O	N	J	A	F	A	Q
P	O	N	Y	F	X	P	M	LL	D
R	S	L	V	E	H	R	O	A	I
A	T	E	B	R	U	I	X	S	M
G	I	R	U	M	P	N	E	S	O
A	T	P	R	E	S	C	O	O	N
S	U	P	E	R	H	E	R	T	I
E	T	I	L	A	M	S	U	A	X
L	A	B	P	I	R	A	T	A	U

PROSTITUTA PRES SUPERHEROI
PIRATA PALLASSO MONJA INFERMERA
BRUIXA PRINCESA DIMONI



SUDOKU

					6			
		8						
							4	
						5		
2					3			
	1							
							7	
			9					



ESCRIT DE RECTIFICACIÓ

Atenent la sol·licitud que en el seu dia va fer el professor de l'institut Sr. Juan Jiménez, en la qual demanava la inclusió a la revista *Fes-te-la Teva* d'un escrit de rectificació, la direcció de la revista procedeix a la seva publicació.

El professor Juan Jiménez considera que a la pàgina 39 del núm. 49 de la revista *Fes-te-la Teva* publicada en el mes de maig de 2012 apareixen, dins de la secció "Expressions típiques dels nostres professors", una sèrie de frases que se li atribueixen i que en cap moment ha pronunciat, frases que són inexactes i perjudicials per a la seva imatge. A més a més, vol fer constar que mai amb anterioritat a la seva publicació en l'esmentada revista havia estat coneixedor ni havia estat informat pels responsables de la revista de la seva inclusió en aquell número i que evidentment ell mai les va autoritzar.

La direcció de la revista manifesta que en cap moment ha volgut ofendre a cap membre de la Comunitat Educativa del centre, ni en aquest ni en cap altre article de la revista *Fes-te-la Teva*, i que, si malgrat tot el Sr. Juan Jiménez o qualsevol altra persona s'ha pogut sentir molest i ofès per algun comentari o expressió referida a la seva persona, demana les més sentides i sinceres disculpes i es compromet que a partir d'ara es vetllarà especialment perquè fets d'aquestes característiques no es puguin tornar a repetir.

Aquesta mateixa nota sortirà publicada a la revista de maig, que s'edita en paper.

